

nimeni nu înțelege pe nimeni

Dorin Popa

pretenții absurde de atâtea ori am avut
radar perfect credeam că mi-e sufletul
pentru pașii tăi pentru respirația ta
pentru plânsul tău
în pielea celuilalt cu râvnă cu iubire
am putea în sfârșit mântuitor ajunge
dacă n-am descoperi cu dezamăgire
că suntem prizonierii epidermei noastre
și cântul tău și plânsul tău, privirea ta
emoțiile, neasemănarea și visele tale
toate sunt ale mele în veci de veci
și toate în veci îmi vor fi străine
printre lacrimi, hohotind, te strâng pierdut
te îmbrățișez cum nu voi mai putea îmbrățișa
vreodată
exiști în mine mai adânc decât în inima ta
și cutremurat îți șoptesc din depărtare :
- nimeni n-a înțeles pe nimeni
niciodată !